

מאזין:

חרק גדול השוכן בקרבת מים; (5) עסקן יהודי ציוני בעל אוטואמניפיצה"ה (ש"מ); (10) עצב, מרוכא; (11) חכמת הנסתר (ר"ת) — כינוי לתורת הקבלה; (13) מינחה שעל הנכנע להביא לארנוניו; (14) עטין; (15) חוטם; (16) תקופה (ח); בכיוון זה; (20) גבול, קצה; (21) מין עכבר; (22) משורר ישראלי (ש"מ); (24) מירה — כאורך הזרוע; (25) סוציולוג אנגלי, מפרסם הספר "הלבן" 1930 (ש"מ); (26) חכמה; (28) בגד הכהן הגדול; (30) קללה; (31) מטבע, חצי השקל העתיק; (32) אחד מארבעה אופני פירוש המקרא; (34) נגה; (35) לייש מים, בתעלות; (38) חבל, אזור בארץ; (39) חי ממש השועלים; (41) כסולם התווים; (42) מין קטניות; (43) אות כא"ב, המהפכת זמנים; (45) כסף, ממון; (47) בבקשה; (48) קצץ, שבר; (50) סייע; (51) הוראה; (52) צורה; (54) אילן סרק, מן הווצים; (57) מלל; (61) השני כסולם התווים; (62) שופר; (64) פחד; (66) קריאת הצאן; (66) כלי קבול למידת היבש; (67) קו ניצב בקשת; (69) קומפוזיטור גרמני; (70) דאגה, חרדה; (72) מקום חגירת החרב; (74) השתטח ארצה; (75) בן רמליהו, מלך ישראל; (77) דבר הקיים בתמידות; (78) נזיר טיבטי; (81) מזג האיש וטבעו; (83) "חלק הארי"; (85) מילת ברירה; (86) מול החורש; (88) בור למעון תורת האמונה; (93) כינוי לאבא אריכא, ראש ישיבת סורה; (95) כלי שכה; (96) היסוד הבוער, המאיר; (98) עדין, צעיר; (102) סוג; (102) נעור משנת; (103) שונא; (104) עסקים ומסחר התלויים כמזל; (105) פרסום פומבי.

מאונך:

(1) בקע, קרע; (2) בריבוק; (3) מעוף קל; (4) מטבע ביפן; (6) מערב; (7) דגל; (8) גבעול השבולת; (9) סדר רברים צפופים זה ליד זה; (12) בן אהרון הכהן; (15) אבן יקרה ארומה; (16) נעים לאוזן; (17) אש, אור; (19) ראיית דברים שאין להם שחר; (20) אבי הבעל; (21) ענפים רכים היוצאים משרוש העץ; (23) כסיס; (24) שבת בישראל; (26) סופר פנימי בן המאה ה-19; (27) בתיקול; (29) שלילת חירותו של אדם; (30)

9	8		7	6	5		4	3	2	1
	14			13		12		11		10
			19	18		17		16		15
	23	22					21			20
							25			24
	27								29	28
				30						
					32				31	
										33
	37		36		35				34	
			42			41	40	39		38
						47	46	45	44	43
								49	48	
					50					
						52		51		
	60		59	58	57		56		55	54
					64		63		62	
			69	68	67			66		65
					73	72			71	70
							75			74
									77	76
			87	86		85	84	83		82
							90	89		88
										92
	97			96			95	94	93	
			103		102			101	100	99
						105				104

פורק עול (3,3) (68) ילקוט על השכם, למטיילים (מ); (71) הור, רוממות; (73) מין עוף; (76) חוג; (77) קמח'גס (מ); (79) בית'מחסה לעניים; (80) קבוצ בדרום; (82) פרי שעדיין לא בשל; (84) חורש; (85) אבן טובה לחושן; (87) כך אדם; (90) ארוק ברבר; (92) שמש; (94) ורה, הפיץ; (96) מידת אורך; (97) ערך סעודת אבל; (99) כלי אוכל; (101) מילת זרוז; (102) צינה; (103) חרובה, מפולת.

ברית החתיכות בין צדדים; (33) שאינו פזיז; (34) קפיצה פתאום; מית, גיחה; (36) רוח ים; (37) דליל; (40) ישן; (41) לוע; (44) יחידת הספק הזרם החשמלי; (45) נצח; (47) שלל; (49) מבצר; (50) גזע שבליים אחרי הקציר; (53) ומפייר — מוצץ רם; (54) לבנה; (55) מין משקה; (56) ברינבר שקבל את דת ישראל; (59) המסה; (60) צד ירידת השמש; (62) משענת עץ; (63) ניצול מן המבול; (66) עקשן.

אביגיל ינאי

דיעה אחרת

(המשך מעמוד 27)

המישטרה, בטרם פירסום, ייבדקו בי שבע עיניים מתוך יחס חשדני מאוד כלפי המישטרה.

כגיעה בפרטיות

ה עיתונות אינה נהגת והירות וכבוד בהגנת הפרטיות. הדיווח הטלוויזיוני על השתלת הכבר בבית'החולים רמב"ם היה אינ" טנסיבי ומקיף — אומנם תוך שיתוף פעולה כפול של בני מישפחת המוש" תלים — ונראה לי שחרג מסטנדרטים מיקצועיים נאותים.

אינני בטוח אם, למשל, הסבירו לבעלה של מוש'תל"ת הכבר (מירה שייכמנטר ז"ל) כי אינו חייב להופיע באסיפת' הרופאים עם שרת'הבריאות, ואינו חייב להופיע בטלוויזיה ולפרט את תחושותיו בראגעים קשים ודרמאטיים. ייתכן ש" הניתן שהוא חייב.

כפרשת מוש'תל"ת, לא רק פגי' עה בפרטיות היתה, אלא גם התערבות כעבורת צוות'הרופאים, שבמיקרה אחד גרמה לתקרית עם אחד הצלמים. זכורים גם מיקרים אחרים של פגי' עה בפרטיות בהקשר של חולים ופגני' עים. היו מיקרים שנפגעים בפעולות' איכה צולמו במצבים מכיכים. במיקרה אחד פרסמה תמונתו של אדם שנרקר בירושלים, כשהסכיף עדיין נעור בגבו; במיקרה אחר, טראגי יותר, פורסמה תמונה של גופת נרצח בפעולת'איכה. מעניין לציין כי מהשוואת נוסח חוק'הפרטיות עם הנחיות מועצת' העיתונות בנושא הפרטיות עולה, כי ההנחיות אינן מתיישבות עם הוראות' החוק. החוק מעניק הגנה לפגיעה בפרטיות, אם בפגיעה היה עניין ציבורי המצדיק אותה כנסיבות הד' עניין, והפירסום לא היה כוזב. בהנ" חיות אין דרישה לעניין ציבורי, אלא הדרישה היא שיהיה "עניין לציבור". קיים הבדל בין הניסוח "עניין ציבורי" ובין הניסוח "עניין לציבור". הראשון מניח כי קיים עניין לגיטימי ציבורי בפירסום הדבר הפוגע בפרטיות, ואילו המונח "עניין לציבור" הוא גמיש יותר, ועשוי לכלול גם עניין של סקרנות או רכילות. מן הדין שמועצת'העיתונות תשקול מחיש את ניסוח ההנחיות, כדי להתאימן לדרי' שות חוק הפרטיות.

כאן המקום להדגיש כי קיים הבדל בין דמות ציבורית, דהיי" נו מי שנושא מושרה שילטון ניה חשובה, או ידוע לציבור בשל בולטותו בתחום פעילותו, ובין אזרח פרטי, שאיננו דמות ציבורית. לגבי דמות ציבורית, מיתחם ההתעניינות של התיקי שורת בענייניו הפרטיים הוא רחב יותר, ובדין. אולם אזרח פרטי, שאיננו דמות ציבורית, לא נתן הסכמה כללית לחשיפה של ענייניו הפרטיים, ולגבי המיתחם מצומצם יותר.

לעיתים נדמה שהתיקשות והירה יותר בכבודם של אנשי ציבור. למשל, מצביכראתם של לוי אשכול וגולדה מאיר לא נחשף לציבור, ואילו לגבי אורחים פרטיים אין מקפידים בכבודם. ידוע המיקרה מן הזמן האחרון של פירסום שמה של המישפחה שהסכימה ללקיחת ככר מבת'המישפחה שנהרגה, ולתרומתו להשתלה במירה שייכמנטר ז"ל.

עיתונאים

וכולטיקאים

— יחסים סימביוטיים

ר בות דובר על הקשיים הקיימים ביחסי'הגומלין הסימביוטיים בין הפוליטיקאים, שהם ספקי המידע וצרי' כני הפירסום התיקשות, לבין העיתונ' נאים, שהם צרכני המידע וספקי הפיר' סום התיקשות. העיתונאים אינם

יכולים למלא תפקידם ללא המידע מהפוליטיקאים, ואילו הפוליטיקאים חבים את הישרדותם הפוליטית, ואת עלייתם לסיקור תיקשות על-ידי העיתונאים.

מי שישב פעם במינון'הכנסת, ראה כמו עיניו מי צריך למי, ומי משחר לפיתחו של מי. יחסים סימביוטיים אלה מעלים את מניותיהם של פולי' טיקאים בעל-ימידע.

מותר לעורר את השאלה — האם יחסים המתבססים על תן לי מידע ואתן לך פירסום עב' שיו, וגם בפעם אחרת הם כללי-מישחק לגיטימיים. זוהי שאלה הראויה לפחות לכיור ולליבוך, כדי שהעוסקים במלאכה יהיו ערים לאותם קווים מטושטשים בין המיתחם הלגיטימי של תן לי ואתן לך, ובין האיזור של מקומיממכר פסול.

אף כי מלאכת התיחום קשה, אין העיתונות פטורה מדיון בסוגיה זו. שאלה נוספת היא באיזה מידה גורמים היחסים הסימביוטיים בין הפוליטי' קאים לבין העיתונאים לאחדות דיעות, ומקדיהם את חודו של איזמל הביקורת העיתונאית.

האם ניתן לומר שביקורת יותר נוקבת של העיתונות לפני מילחמת יום'הכיפורים היתה עשויה לשנות את מולך הדב' רים? האם אותה ביקורת לא באה, בשל היחסים הסימביוטיים בין העיתונאים, האמורים לבקר, לבין הפוליטיקאים, המד ספקים להם מידע?

בין פירסומה

לעיתונות

י אלה דומה עולה גם לגבי הק' שר שבין המפרסמים, המוסרים מודעות לעיתון, לבין היחס המערכת' לאותם מפרסמים, בפירסום ידיעות, כתבות ומאמרי'מערכת.

גם כאן אני מניח, כהנחה אנושית, שהמפרסמים עשויים לזכות במדוע או שלא במדוע בפתיחות גדולה יותר מא' חרים. מן הראוי שהעיתונות תתמדרד באומץ בשאלות מסוג זה, ולא תטאטא אותן מתחת לשטיח, ותשאיר אותן מעורפלות ובלתי-מכוברות.

ושאלה הקשורה לאותו נושא: האם שימוש בעטם, בקולם, או ברמותם של העיתונאים לצרכי פירסומת אינו בכ' חנית שימוש במעמדם המיקצועי לצר' כים מיסחריים?

הדברים אמורים הן לגבי עיתונאים בעיתונות הכתובה, הן לגבי השדרים ברדיו ובטל' וויזיה.

קיים איסור בהנחיות מועצת'העיי' תונות על עיתונאי לערוך, לכתוב, לתרגם או לפרסם כתבות במדור פיר' סומי. ודין זה חל גם על שדרים ברשות' השידור. אם כך, מדוע אנו שומעים את קולם של שדרים מוכרים כשידורי' פירסומת? יתכן שהנחיות מועצת'העיי' תונות נוקשות מדי, ועליכך אני מביע עמדה, אולם כל עוד אלה הן ההנחיות, מדוע אין אוכפים אותן כהלכה?

שחיקת מעצורים

ה הערכות והמחשבות שהבא' תי, יש שהן הכעת'דיעה נחרצת, ויש מהן המציגות שאלות, תמיהות ודילמות. כאותם נושאים שהצעתי עמדה ברורה, נראה לי שחל תהליך של שחיקת מעצורים, כגון בנושא הפגיעה בפרטיות, האדרת עכריינים, וההרלפות המכוונות על-ידי המישטרה.

מזן הדין שמוסדרות העיתונות והציבור בכללו יתנו דעתם לכך, ואולי יש מקום להיוקף ל' חלקי'חילוף לחידוש המעצור' רים.

לגבי נושאים אחרים, שבהם הוצגו שאלות ותמיהות (וזהו אינה רשימה ממצה ומלאה של השאלות), מן הדין שהדברים יבוררו וילובנו על-ידי העיי' תונאים ומוסדותיהם המאורגנים.

איתן עמיחי

הדברת מזיקים בע"מ

מומחים להדברת תיקנים (לוקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רחת-גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272 • טל. 5-6-790114

בשמירה על בריאותך ורכושך